

защото то само страда, желае и се стреми, а въ това именно се състои животътъ.

Нѣкой голѣмъ поетъ бѣше казалъ: „Щастливи сж несъвършеннитѣ, защото само тѣ сж сществувайтѣ; щастливи сж имащитѣ ограничена интеллигентностъ, защото тѣ само ще намѣрятъ въ своята бедна мисль начинитѣ на сжществуванieto; щастливи сж, които иматъ ограничена доброта, защото тѣ ще възтържествувайтѣ надъ злото; щастливи сж, които иматъ гладъ и жажда за истина, красота и правда, защото само тѣ ще ги постигнатъ; щастливи сж, най-после, онѣзи, които страдатъ и плачатъ за своето несъвършенство, защото на тѣхъ ще принадлежи царството на сжществуванieto“.

За социалнитѣ несъвършенства сжществувайтѣ неизброими средства за борба и устремъ къмъ по-доброто. *По доброто*, което значи все по-голѣма човѣшка правдина, все по-разтѣща любовъ къмъ другитѣ, любовъ клонѣща да стане универсална.

*

Универсализмътъ — античенъ и модеренъ — е вѣченъ човѣшки идеалъ. Пророцитѣ, поетитѣ, философитѣ вѣчно отправяйтѣ къмъ него вдѣхновенитѣ си мечти. Тѣ го диряйтѣ жадно презъ вѣковетѣ и надъ всичката онази мѣгла отъ егоистичнитѣ човѣшки страсти, които ни обгрѣща.

Универсализмътъ не значи космополитизмътъ, забелѣзва Ludvig Stein и развива така мисльта си: Онова ново човѣшко царство, което отъ дадено време се заражда и което Кантъ и Фихте наричаха космополитизмътъ, днесъ се нарича интернационализмътъ; той действително е произлѣзълъ отъ космополитизма така, както